

TRƯỜNG ĐẠI HỌC LUẬT HÀ NỘI

BÀI DỰ THI

CUỘC THI:
ĐẠI SỨ VĂN HÓA ĐỌC 2020

ĐỀ SỐ 01

HỌ VÀ TÊN: : NGUYỄN THỊ HIỀN

MSSV : 442428

SĐT : 0377444320

Hà Nội, 2020

BÀI DỰ THI ĐẠI SỨ VĂN HÓA ĐỌC 2020

Câu 1: Chia sẻ về cuốn sách mà anh (chị) yêu thích, một cuốn sách đã làm thay đổi nhận thức hoặc cuộc sống của anh (chị).

Bài làm

“Tony Buổi sáng – Trên đường băng” thực sự là một trong những cuốn sách mà cô thích nhất - hóm hỉnh, nhiệt huyết và chân thành. Các em nhất định phải tìm đọc cuốn sách của “bác” ấy, cuốn sách sẽ không để các em thất vọng đâu, các em sẽ ngộ ra rất nhiều điều ngay ở tuổi mười tám đôi mươi này.” - Cô cười và bước ra khỏi lớp. Mình vẫn còn nhớ như in lời nói của cô – cô dạy bộ môn Giáo dục công dân cũng chính là cô chủ nhiệm – người đầu tiên đưa cái tên Tony Buổi sáng đến với tôi. Vốn chỉ là một người có đôi chút niềm đam mê với sách nhưng chưa đọc nhiều, chưa thực sự cuồng nhiệt, nhưng không hiểu sao khuôn mặt và đôi mắt của cô bé mười tám tuổi ngày ấy cứ sáng rực và chăm chú nghe theo từng lời cô nói.

Đúng vào sinh nhật của mình, cách đó tầm 3 ngày: Không hiểu tại sao có một món quà được bọc rất giản dị bởi một lớp giấy bọc quà màu xanh hy vọng, thêm một chiếc nơ xinh xinh và một tấm thiệp đến bây giờ mình vẫn còn giữ lại xuất hiện trong cặp sách. Mình mở ra với sự ngỡ ngàng và khuôn mặt dường như chưa bao giờ vui đến thế: “Tony Buổi Sáng – Trên đường băng”. Thế là mình bắt đầu tìm ra con đường đi và hành trang cuộc đời mình. Tony buổi sáng – Trên đường băng cho đến bây giờ đã gần 2 năm vẫn là cuốn sách mà mình yêu thích nhất, đã thay đổi nhận thức của cô bé 18 tuổi thời bấy giờ.

Không giáo điều, không câu lệ quá nhiều về mặt hình thức, Dượng đã giúp mình có được một người bạn thực sự. Dượng cùng “Trên đường băng” đã giúp mình thay đổi như thế nào ư? Nhiều, rất nhiều!

Dượng cùng mình tham gia một chuyến bay, bay đến đâu, hãng nào, vị trí ghế ra sao mình cũng chưa rõ, nhưng từng trang, từng trang cứ thế gọi mở, vẽ ra

trước mắt mình cụ thể về chuyến bay đến tương lai, đến sứ mệnh của đời mình mà dựng gọi là “mission of life”. Chuyến bay này như mọi chuyến bay khác, nhưng đặc biệt hơn vì có một người đồng hành như dựng, thế là mình với dựng:

1. Packing checklist – Chuẩn bị hành trang; 2. In the departure lounge - ở phòng chờ sân bay và 3. Boarding – Lên máy bay. Ba phần trên cũng chính là ba chương lớn trong cuốn “Trên đường băng”. Mỗi chương là sự tổng hợp của nhiều câu chuyện giản dị, mỗi câu chuyện lại ẩn chứa một bài học mà Dựng Tony muốn gửi gắm. Đó có thể là câu chuyện của dựng cũng là tổng hợp các câu chuyện của những người dựng quen biết và cả con của dựng – cộng đồng hâm mộ “Tony buổi sáng”, là những chia sẻ được góp nhặt từ những câu chuyện đời thường trên mạng xã hội hay chính các câu chuyện bên ngoài cuộc sống ngoài kia.

Packing checklist – Chuẩn bị hành trang: Thì ra, tiền và bằng cấp không phải là thước đo sự thành công.

Mười tám tuổi – cái tuổi mà người ta thường nhắc đến với những suy nghĩ bông bột, có phần nông cạn của tuổi trẻ. Mình cũng thế! Mình cứ nghĩ rằng thứ tài sản duy nhất để mình cần để bắt đầu chuyến bay này là tiền, thứ tài sản duy nhất mình cần để bước ra cuộc sống kia, để tuổi trẻ bay cao, bay xa. Để thành công trong cuộc sống là tiền, là tấm bằng giỏi, đích đến cuối cùng của cả cuộc đời một con người cũng là tiền. Nhưng “chỉ có bốn loại tài sản là *vốn sống, nhân cách, thể lực và trí lực*. Còn lại là phương tiện. Bằng cấp chỉ là miếng giấy chứng nhận trong một thời gian nào đó bạn đã vượt qua một kỳ sát hạch... tiền bạc (đô la, vàng bạc cũng chỉ là phương tiện trao đổi hàng hóa) giống vỏ sò. Cách đây 2000 năm”, vốn sống, nhân cách, thể lực và trí lực như đôi “bàn tay bàn chân” của mỗi người giúp người ta đứng vững tiến về phía trước. Bao lâu nay, mình coi thường sức khỏe: không tập thể dục, không ăn healthy mà ăn toàn ăn đồ chiên, rán; thờ ơ với mọi người xung quanh; không xông pha trải nghiệm, coi việc học đường như là nghĩa vụ bắt buộc, không lấy đó làm môi trường rèn luyện kiến thức. Có quá nhiều cái không nhưng lại để lại một cái có: một người trẻ chưa trưởng thành! Tự nhiên mình nhận ra mình đang lãng phí quá nhiều thời gian vào những việc vô bổ: cứ

lướt facebook, instargram ngày này qua ngày khác, xem những video mà xem xong mình không học hỏi được gì,...Mình đã đứng ngay dậy, chọn một bài tập, cắt giảm bớt đồ ăn nhanh, và sống chậm hơn quan tâm đến mọi người xung quanh,...

Câu chuyện về thằng Quân, thằng Kiên, tính kỷ luật của người Nhật, nước Đức với chủ nghĩa hoàn hảo trong công việc,... khiến mình có cái nhìn cụ thể hơn cùng với phương pháp để rèn luyện đôi “bàn tay, bàn chân”.

Diễn hình trong vấn đề học ngoại ngữ. Ngoại ngữ đặc biệt là Tiếng Anh đã trở thành nỗi cực hình của nhiều bạn học sinh, sinh viên, trong đó có mình. Nói không ngoa chút thực sự câu chuyện ngoại ngữ của dượng như “võ” thẳng vào tim đen của mình. Mình nhận ra rằng mình không học giỏi môn này không phải vì giáo viên dạy không tốt, không phải vì chương trình học nặng về ngữ pháp mà vì mình chưa thực sự một lần học hết sức, chưa tìm ra niềm vui, chưa nhận thấy tầm quan trọng của việc học ngoại ngữ. Nhưng dượng nói đúng “Nếu các bạn thấy ngoại ngữ là một cực hình, tìm thấy cô giáo vui vui mà học. Nên chọn nội dung bài hài hước và thực tế để dễ nhớ.” Và chuyện hai bán cầu não còn giúp mình có một tip nhỏ khi học ngoại ngữ “Muốn kích bán cầu não trái, ví dụ khi học ngoại ngữ hay bất kỳ môn nào, nắm chặt tay phải. Nó sẽ ghi nhớ tất tần tật cái gì mình đã dung nạp vào tai và mắt.”

Mình tìm đến niềm hứng thú với tiếng anh qua những bài hát; dù hát không được hay nhưng học tiếng anh qua bài hát khơi gợi cho mình nhiều cảm xúc và không biết tự khi nào tiếng anh với mình đã không phải là một rào cản.

In the departure lounge - Ở phòng chờ sân bay: Ý chí và kỷ luật – hai nhân tố quan trọng đưa bạn đến thành công

Mình biết con đường thành công không bao giờ trải đầy hoa hồng, nó có cả gai, máu và nước mắt. Nhất là đối với người trẻ, chưa kinh nghiệm, chưa người dẫn dắt, chưa đủ kiến thức thì con đường để chạm tay tới thành công lại càng gập ghềnh, chông gai. Xác định được cho mình đam mê, mục tiêu đã khó mà giữ lửa đam mê, không ngại khó, ngại khổ lại càng khó hơn. Câu chuyện dượng kể về cậu

Út nhà anh Khỏm bên Thái Lan làm mình ngộ ra điều ấy: “Cậu Út và bạn bè đưa nào cũng triệu phú đô la trở lên vì có một tuổi trẻ học như điên, làm như điên, chấp nhận làm lem dầu mỡ trong các nhà máy.”

Rồi cứ mỗi lần gặp khó khăn, mình lại định ninh câu nói của dượng:

“Cứ đi rồi sẽ đến

Cứ có quyết tâm, cứ có ý chí, cứ mím chặt môi, cứ nắm chặt tay. Thì khổ mấy cũng qua”

Boarding – Lên máy bay: Sự hào sảng, đạo đức mới là giá trị cốt lõi

Dượng nói: “Hào sảng đơn giản là sự cho đi mà không tính toán, là sự buông bỏ để làm lại từ đầu. Hào sảng là không tham lam, không ích kỷ, không cá nhân chủ nghĩa. Có hai sức mạnh lớn của con người. Một là sức mạnh lấy vào, the power of taking. Nhưng có một sức mạnh lớn hơn, chính là sự cho đi, the power of giving.”

Rồi đến câu chuyện lần đầu ở Seoul “Từng tốp học sinh đang chạy tập thể dục rầm rập trên vỉa hè, những chiếc áo khoác có thêu cờ quốc gia ở sau lưng. Và Tony biết, trên lưng mỗi công dân luôn là Tổ quốc”

Tự nhiên mình thấy ghen một chút. À thì ra từ trước đến giờ tớ sống cho bản thân mình nhiều quá! Làm bất cứ một điều gì cũng nghĩ đến lợi ích của mình, tớ quên mất rằng cho đi mình sẽ nhận lại được nhiều hơn thế. Hai chữ Tổ quốc lại cứ làm mình nhói lòng để rồi bất chợt nghĩ đến câu hát: “Đừng hỏi Tổ quốc đã làm gì cho ta mà hãy hỏi ta đã làm gì cho Tổ quốc hôm nay”. Thôi thúc và rục rịch trong mình một trách nhiệm lớn lao với nơi mình sinh ra và lớn lên. Và mình nhận ra, mình của hiện tại chỉ có thể cố gắng học tập thật tốt mới có cơ hội cống hiến cho dải đất hình chữ S thân yêu này.

Từ đó, mình biết nghĩ cho người khác nhiều hơn, biết đặt mình vào trong hoàn cảnh của họ, không chỉ trích, không than phiền mà cảm thông. Sẵn sàng cho đi một thứ gì mà mình thích nhất vì mình biết món quà đó sẽ có ý nghĩa đối

với họ như mình. Mình nói lời yêu thương, lời cảm ơn, lời xin lỗi thường xuyên hơn mà còn ngại. Chân thành đối xử với người khác bằng cái tâm của mình sẽ là ngọn lửa sưởi ấm những trái tim giá lạnh.

Mình thích nhất hình ảnh này mà dượng viết trong “Trên đường băng”:
“Các bạn cứ nhìn con điều bay cao vậy, là nhờ cái sợi dây cột dưới đất. Sợi dây đó chính là tính kỷ luật, chính là đạo đức. Mà mình không có nó, sự bay cao chỉ là “cuốn theo chiều gió”, rơi xuống lúc nào không hay... Thật thà chưa bao giờ là cha dượng cả, trung thực là cái khôn ngoan nhất trong mọi khôn ngoan mà con người có thể nghĩ ra.”

Một vài cảm xúc của mình sau ghi gáp lại “Tony Buổi sáng – Trên đường băng”

Mình cảm thấy may mắn cho cô bé mười tám tuổi năm ấy đã tìm ra được lẽ sống, tư duy đúng cho cuộc đời của mình để có thể tạo nên mình của ngày hôm nay: một cô gái mạnh mẽ, trưởng thành và biết yêu thương nhiều hơn.

Cảm ơn cô chủ nhiệm đã cho mình biết đến dượng, biết đến “Tony Buổi sáng – Trên đường băng”

Cảm ơn người đã tặng mình cuốn sách mà cho đến tận bây giờ mình vẫn chưa biết là ai. Cậu chính là người sống “hào sảng”, vì tớ biết cậu cũng đã đọc và rất yêu thích cuốn sách này.

Đặc biệt Cảm ơn dượng đã cho con và rất nhiều bạn trẻ ngoài kia những bài học, những kiến thức, những câu chuyện có giá trị hơn cả một cuốn sách. Con thích cách dượng để mấy dòng trống sau mỗi câu chuyện, nó không chỉ giúp con kiểm điểm bản thân mình mà còn giúp con ghi chép lại thông điệp mà dượng muốn gửi sau câu chuyện ấy. Có thể đã rất nhiều người đọc “Tony buổi sáng – Trên đường băng”, nhưng nếu ai chưa đọc hãy thử một lần vì “*Mỗi cuốn sách đều là một bậc thang nhỏ mà khi bước lên, tôi tách khỏi con thú và đến tới gần con người*” – M.Gorki.

Mình đã sẵn sàng cho những chuyến bay khác của cuộc đời ...

“Trên đường băng sân bay mỗi đời người

Có những kẻ đang chạy đà và cất cánh.”

- Trích “Tony buổi sáng – Trên đường băng”-

Câu 2: Nếu được chọn là Đại sứ văn hóa đọc, anh (chị) có kế hoạch và biện pháp gì để khuyến khích mọi người đọc sách nhiều hơn.

Bài làm

Với sự phát triển mạnh mẽ của Internet hiện nay thì sách đã không còn xa lạ với tất cả mọi người. Bên cạnh sách giấy in truyền thống thì ebook cũng là một hình thức sách được rất nhiều người sử dụng. Chính vì thế, việc đọc sách càng trở nên dễ dàng hơn. Tuy nhiên, có một hiện thực là không phải vì việc đọc sách trở nên dễ dàng thì tất cả mọi người đều đọc sách. Tìm được niềm đam mê, thấy được vai trò của sách đối với cuộc sống thì mới thực sự đánh thức khả năng đọc của mỗi người. Em xin đưa ra một số biện pháp và kế hoạch để khuyến khích mọi người đặc biệt là các bạn học sinh, sinh viên đọc sách nhiều hơn như sau:

Các biện pháp, kế hoạch offline:

Thứ nhất, các CLB sách hợp tác các nhà thiện nguyện tổ chức tặng sách cho các trẻ em vùng cao. Trẻ em vùng cao không được tiếp cận với sách nhiều. Chính vì vậy, tư duy các em chưa phát triển toàn diện. Việc tặng sách không chỉ giúp các em được học và mở mang đầu óc mà còn là cầu nối gián tiếp đưa sách đến gần hơn với người dân nơi đây, họ có thể là cha, mẹ ông bà họ hàng của các em. Từ đó không chỉ các em đọc sách nhiều hơn mà chính những người xung quanh các em cũng được đọc sách. Dân trí của nước ta được nâng cao.

Thứ hai, tổ chức các ngày hội sách ở trường học, quán cà phê, các địa điểm du lịch hay các khu vui chơi công cộng. Ngày hội sách không chỉ là nơi trưng bày các đầu sách hay, hữu ích mà còn là không gian các bạn trẻ tiếp cận nhiều hơn với đa dạng các loại sách từ đó khơi gợi niềm đam mê đọc sách.

Thứ ba, tổ chức chương trình “Nói về sách”. Hiện tại cũng đang có rất nhiều các CLB sách trong và ngoài khuôn viên trường học, các cà phê sách cả trả phí và miễn phí đều có, điều này cũng góp phần không nhỏ khuyến khích tinh thần đọc sách của mỗi người. Tuy nhiên việc đọc sách chỉ thực sự có giá trị khi những câu chuyện, những kiến thức trong sách thực sự bước ra ngoài cuộc sống con người. Chính vì vậy, em xin đề xuất tổ chức chương trình “Nói về sách”. “Nói về sách” sẽ được tổ chức hàng tuần hoặc hàng tháng trong không gian cụ thể, Ví dụ như tại trường Đại học Luật Hà Nội. Sau đó có thể phát triển ở nhiều tổ chức, khuôn viên các trường học trên toàn quốc.

Mỗi tuần “Nói về sách” sẽ chọn ra một cuốn sách chủ đề. Thành phần chủ yếu tham gia của chương trình “Nói về sách” sẽ là những bạn đã đọc về cuốn sách đó và cả những bạn chưa đọc sách. Sân chơi “Nói về sách” là nơi các bạn giải bày bản thân rằng những bài học trong cuốn sách đã tác động và khiến mình thay đổi như thế nào, là nơi cất cao tiếng nói của các bạn, là nơi để các bạn học hỏi thêm kỹ năng đọc sách. Tại sao lại như vậy, vì mỗi người sau khi đọc mỗi cuốn sách lại có những cảm xúc riêng, tự rút ra cho mình những bài học riêng không giống người khác, từ việc giao lưu chia sẻ như vậy thì mỗi người lại đem về cho mình bài học của tất cả mọi người. Khi được cất lên tiếng nói, bày tỏ quan điểm của mình cũng chính là lúc mỗi người được khẳng định bản thân và những kiến thức các bạn học được từ sách vì thế cũng khắc sâu hơn.

Không chỉ hướng đến đối tượng là những bạn đã đọc sách để nâng cao hiệu quả đọc sách của các bạn mà chương trình “Nói về sách” sẵn sàng chào đón sự tham gia của các bạn không có hứng thú với đọc sách hoặc chưa tìm thấy niềm đam mê với sách. Tại chương trình, các bạn sẽ biết được rằng: “À, thì ra đọc sách có tác dụng to lớn như thế”. “Nói về sách” sẽ là nơi khơi nguồn cảm hứng đọc sách cho các bạn, hoàn thành được sứ mệnh của mình và lan tỏa nhiều hơn nữa tình yêu sách đến mọi người. Chương trình do Hội sinh viên từng trường tổ chức sẽ liên kết, hợp tác với CLB Sách và Hành động cũng như các câu lạc bộ sách khác trên địa bàn thành phố Hà Nội. Không những vậy, “Nói về sách” sẽ còn là nơi các bạn trẻ

gặp gỡ và giao lưu với những tác giả hoặc là những người đọc sách truyền cảm hứng.

Các biện pháp, kế hoạch online:

Thứ tư, Tổ chức nhiều hơn các cuộc thi online về sách. Đại sứ văn hóa đọc là một ví dụ điển hình. Các cuộc thi online không chỉ là nơi các bạn đam mê sách thỏa mãn với sở thích của mình mà còn khuyến khích các bạn không chưa có niềm đam mê tham gia. Ban đầu, các bạn có thể tham gia vì phần thưởng nhưng chính lần thử sức ấy lại tạo cho các bạn một trải nghiệm, một cái nhìn mới về sách và ý nghĩa của nó. Các cuộc thi về sách có thể là viết sách, viết cảm tưởng về một cuốn sách, một tác giả ở nhiều lĩnh vực, dòng sách khác nhau, được tổ chức ở cả quy mô lớn lẫn nhỏ (trong trường học, trong địa bàn tỉnh, thành phố hay khu vực phía Bắc,...)

Thứ năm, phát triển mạnh mẽ hơn nữa các group những người đọc sách, các fanpage giới thiệu những cuốn sách hay. Đây được coi như là Câu lạc bộ sách online. Tại các group này các bạn có cùng đam mê về sách sẽ được chia sẻ và thỏa thích với các cuốn sách hay.

Thứ sáu, lập ra một đội nhóm hoặc một trang chuyên tư vấn về những khó khăn, giải đáp thắc mắc khi đọc sách. Điều này rất phù hợp cho các bạn trẻ hiện nay và có thể thực hiện cả trên nền tảng online hoặc offline. Có một sự thật là không phải mọi người không thích đọc sách mà họ không tìm thấy niềm vui, niềm hứng thú khi đọc sách, nói thẳng ra là các bạn đọc sách mà không hiểu mình đang đọc gì. Vì không hiểu, không vận dụng được những kiến thức trong sách nên chán đọc, lười đọc và không đọc sách. Việc các bạn đọc sách không hiểu xuất phát từ nhiều nguyên nhân: phương pháp đọc sách không phù hợp, nội dung sách không phù hợp với lứa tuổi và trình độ, tâm lý đọc sách không ổn định, thiếu kiên nhẫn,... Nhiều bạn hay cũng chính như em không biết được là ở lứa tuổi của mình nên đọc những cuốn sách nào để phát triển đầy đủ, toàn diện nhất. Hay để tìm hiểu một lĩnh vực, cải thiện một kỹ năng dường như chúng em mất rất nhiều thời gian để đi đúng

hướng. Khi ấy, vai trò của người dẫn dắt, người đồng hành, người tư vấn là vô cùng quan trọng.

Vì đối tượng em hướng tới chủ yếu là các bạn học sinh, sinh viên đang loay hoay trên con đường tìm đến những đầu sách và phương pháp đọc nên đội ngũ tư vấn sẽ bao gồm những bạn trẻ đã có thời gian và kinh nghiệm đọc, các chuyên gia hoặc các thầy cô chuyên ngành trong từng lĩnh vực. Các bạn tư vấn viên trẻ sẽ tạo được sự kết nối, thoải mái với những bạn trẻ khác song các chuyên gia, các thầy cô sẽ là những người có kinh nghiệm và kiến thức sâu rộng để góp phần hoàn thiện giải pháp, thắc mắc về các đầu sách tốt nhất. Ví dụ trong trường Đại học Luật Hà Nội, thư viện trường lưu trữ nguồn tài liệu rất đồ sộ và hữu ích; thay vì từng bạn sinh viên hỏi thầy cô, anh chị quen biết thì có thể lập ra một nhóm chuyên về tư vấn vào các khung giờ cố định trong ngày, trong tuần. Như thế vừa tạo sự chuyên nghiệp, vừa nâng cao hiệu quả đọc sách và góp phần giúp các bạn sinh viên tiếp cận nhanh hơn với những đầu sách hữu ích, từ đó khuyến khích các bạn đọc sách nhiều hơn.

Trên đây là sáu giải pháp cùng với kế hoạch chính em muốn đề xuất để khuyến khích mọi người đọc sách. Cựu tổng thống Mỹ Barack Obama từng nói *“Việc đọc rất quan trọng. Nếu bạn biết cách đọc, cả thế giới sẽ mở ra cho bạn”*. Chính vì vậy, để khuyến khích việc đọc sách nhiều hơn em muốn chú trọng vào việc khơi gợi cảm hứng đọc và tìm ra con đường đọc sách hiệu quả nhất cho em cũng như cho tất cả mọi người.

Hãy coi sách là bạn và để bạn là một người truyền cảm hứng về sách!